

Svagdan

ČITANJA: Mih 7,14-15.18-20; Ps 103,1-4.9-12; Lk 15,1-3.11-32

NAVJEŠTAJ SVETOG EVANĐELJA

U ono vrijeme: Okupljahu se oko Isusa svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznanci mrmeljahu: »Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima.«

Nato im Isus kaza ovu prispodobu: »Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potraži svoja dobra živeći razvratno.«

»Kad sve potroši, nastala ljuta glad u onoj zemlji te on počeo oskudijevati. Ode i pribe se kod jednog žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao.«

»Došavši k sebi reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.'«

»Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i provedimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživoje, izgubljen bijaše i naše se!' I stadoše se veseliti.«

»A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo, toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima provedem. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele. Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživoje, izgubljen i naše se!'«

PRIGODNA PROPOVIJED

Prispodoba o milosrdnom ocu i izgubljenom sinu vjerojatno je najpoznatija od svih Isusovih priča jer ona sadrži čitav raspon poticaja za dobar i smislen vjernički život. O njoj, tj. na njezinu temelju napisani su čitavi romani, snimljeni brojni filmovi, o njoj se uči u školama i svaki se čovjek na ovaj ili onaj način s tom prispodobom susreo. Često se u njoj razmatra tragičnost zalutalosti u poroke, izgubljenosti u materijalizmu, zarobljenosti u grijehu... Promišlja se o neizmjernosti Božje ljubavi, o značaju obraćenja i sakramentu svete ispovijedi, a sve to još ni izbliza ne iscrpljuje svu ljepotu i dubinu evanđeoskih riječi koje su danas pred nama. No ono što iznad svega dotiče naša srca i

savjesti način je na koji se otac u prisposobi odnosi prema realnosti koja ga je snašla. Gledajući kako ljudi u našoj okolini prihvaćaju aktualna zbivanja, kako se uvijek na nešto žale, za nešto kukaju te kako stalno nešto kritiziraju i prebacuju krivnju jedni na druge, sigurno ćemo primijetiti značajne razlike s obzirom na evanđeoski primjer.

Kada je mlađi sin odlučio napustiti oca i poći svojim putem, otac ga nije izgrdio, nije ga napao, osudio za nezahvalnost, nepoštovanje i sl. Njegovo se srce moralo slomiti kada je vidio u kakvom se stanju mlađi sin vratio, ali i kada ga stariji nije razumio. No on im nije očitao bukvicu, nije predbacivao ni sipao sol na ranu, nije se nadimao i pod nos stavljao one riječi koje tako često mi izgovaramo kada se ispostavi da smo bili u pravu: „Rekao sam ti...“ Nije se obrušio na društvo i institucije, nije krivio druge, kako to mnogi danas čine. Ako s postupcima oca iz Isusove prisposobe usporedimo vlastite, uvidjet ćemo kako smo daleko od njegove strpljivosti i smirenosti, radosti, povjerenja, razumijevanja i suosjećajnosti, kako smo, zapravo, daleko od pojma milosrđa – o kojem tako rado govorimo i slušamo, koje nam je tako milo. A ipak tako površno razumijevamo tko je, i što, zapravo, znači milosrdan Bog.

Ako ne najljepša, onda je svakako najprisnija slika Boga kao Oca, kao roditelja. Koliko dragosti i miline, koliko srdačnosti i srčanosti, koliko sigurnosti i nježnosti, važnosti i neizbježnosti za svakog čovjeka stoji iza očeva imena. No, s druge strane, i koliko žrtve, strepnje, odricanja, koliko želja, riječi, koliko opraštanja, koliko teških odluka, neprospavanih noći, žuljeva – onih na rukama, ali i onih na srcu i pameti – za koje nitko ne zna. Neizmjereno mnogo. Svatko je od nas poput djeteta. Svi smo i krhki i slabi i tvrdoglavi i sebični i umišljeni, grešni... a Bog, on je taj tko će biti tu kad mi postanemo nepodnošljivi. Tko neće okrenuti leđa ni kada mi to učinimo. On je taj tko će ostati vjeran i kada mi postanemo nevjerni. Tko ima razumijevanja i kada mi posrnemo. Bog je taj tko, ne samo da će strpljivo čekati da mi ugasimo TV ili mobitel, da primijetimo jedni druge, da pristupimo sv. ispovijedi, da dođemo na sv. misu... on neće samo čekati, nego će krenuti ususret jer nas ni po koju cijenu ne želi izgubiti.

Danas na prvu subotu u mjesecu kada posebno molimo za sveta duhovna zvanja, nemojmo samo misliti ili željeti, maštati kako bi sve bilo bolje kad bi među nama bilo više postupaka i osoba nalik na milosrdnog Oca. Jabuka ne pada daleko od stabla, kaže poslovice, zato nam valja nešto i poduzeti da se vidi čiji smo! Da nas drugi mogu bez problema prisposobiti nebeskom Ocu! Njemu se nismo pozvani samo diviti, nego se obratiti, osobito sada u korizmi, na njegov put, njemu se suobličiti. Ne oglušimo se na taj poziv. I ne dopustimo da nam bilo koje životne okolnosti zamrače značaj milosrđa pred očima. Ne dajmo da nam gorčina života koju smo doživjeli pomuti istinsku sliku Boga i pretvori nas u ogorčene osobe koje se više ne sjećaju da su braća i sestre, sinovi i kćeri Oca koji nam se raduje. Oca koji nas ljubi takve kakvi jesmo i koji nas je, kako je rekao sv. Padre Pio, preskupo platio da bi nas ostavio ili zaboravio. Zato ostavimo mi kritike, osude, zamjerke, zavisti, strahove i sumnje, ostavimo sve što nije vrijedno i važno, ostavimo sve što Božjeg djeteta nije dostojno. I glave gore, osmijeh na lice, vjeru u srce – hrabro i zahvalno, zajedno i složno tražimo pravi put koji nas vodi u zagrljaj Oca koji nas nikada nije napustio jer ne može napustiti onoga koga voli.

MOLITVA VJERNIKA

Nahranjeni Božjom riječju, uputimo svoju molitvu nebeskom Ocu.

1. Za Crkvu, koja u zajedništvu s Kristom ostvaruje svoj identitet i poslanje, da obnovljena tvojim Duhom bude znak i mjesto spasenja svakom čovjeku, molimo te.
2. Rasvijetli svojom mudrošću papu Franju, našeg biskupa Božu i sve pastire Crkve da u obavljanju svoje službe znaju poput milosrdnog oca primati svakog čovjeka, molimo te.
3. Svim mladićima i djevojkama koje pozivaš da te iz bližega slijede udijeli, Gospodine, odvažnost i hrabrost da svjedoče za Dobroga Pastira, molimo te.
4. Milosrdni Oče, svima nama otvori oči srca da poput raskajanog sina znamo prepoznati svoje pogreške i da se spremna i radosna srca vratimo u tvoj zagrljaj, molimo te.
5. Za pokojne da po tvome milosrđu zadobiju vječnu radost Kristova kraljevstva, molimo te.

Gospodine, puni pouzdanja izrekli smo ti svoje prošnje. Po svome milosrđu usliši naše molbe i tako podupri našu vjeru. Po Kristu.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

UVODNO RAZMATRANJE

Iz propovijedi bl. Alojzija Stepinca na otvaranju Euharistijskog kongresa 1936. g.

Došli smo javno ispovjediti svoju vjeru u Krista Boga. Došli smo se javno odreći sviju krivih mišljenja o Kristu, što se i danas šire po svijetu, i kazati mu iz sve duše naše: Nisi ti, Kriste, u Presvetom Sakramentu možda samo pusti hljeb, ne! Ti si Bog! Nisi ti, Kriste, u Presvetom Sakramentu samo kakav čovjek. Ti si Bog! Nisi ti nikakvi varalica. Ti si božanska Istina! Nisi nikakav nerazumni stvor. Ti si božanska Mudrost! Nisi ti kakav nemoćni čovjek, već si, prije svega, Svemogući Bog! Mi ti, evo, dovikujemo (...) ono što je već davno prije izustio Izaija prorok: Kriste! *Ti si Bog skriven, Bog Izraelov, Spasitelj!* (Iz 45, 15)

Da! Mi priznajemo, prije svega, da si ti u ovom Svetom Sakramentu Bog skriven. Ne zato što bi se ti možda bojao ovoga opakog svijeta ili što im ne bi znao odgovoriti na njihove napade, nego iz mnogo plemenitijih motiva. Prije svega, kako bismo mogli gledati u tebe kad bi se ti pokazao u svome sjaju kad znamo da već za sunce što si ga stvorio govori Sveto pismo: *I pred sjajem žara njegova tko može opstati!* (Sir 43, 3) Kako bismo se usudili doći k tebi kad bi se ti pokazao u svoj svojoj ljepoti kad znamo da pred tobom padaju na koljena milijuni anđela nebeskih bez prestanka pjevajući: *Svet, svet, svet, Gospod Bog nad vojskama, puna su nebesa i zemlja slave tvoje!* A mi smo samo bijedni grešnici, i najpravedniji od nas moraju uvijek misliti na riječi Svetoga pisma: *Septies enim cadet justus.* (Izr 24, 16) *I pravednik pada sedam puta na dan.* Ovako sakrivenog možemo te gledati, ovako sakrivenom možemo ti doći s punim pouzdanjem i iznijeti svoje nevolje.

IZ KNJIGE PROROKA IZAIJE

Doista ti si Bog skriveni, Bog Izraelov, Spasitelj. Postidjet će se i poniknut će svi zajedno, otići će u ruglu oni koji prave kipove. A Jahve će vječnim spasenjem spasiti Izraela. Nećete se postidjeti i nećete poniknuti dovijeka. Da, ovako govori Jahve, nebesa Stvoritelj - on je Bog - koji je oblikovao i saznao zemlju, koji ju je učvrstio i nije je stvorio pustu, već ju je uobličio za obitavanje: (...) „Obratite se k meni da se spasite, svi krajevi zemlje, jer ja sam Bog i nema drugoga! Sobom se samim kunem, iz mojih usta izlazi istina, riječ neopoziva, da će se preda mnom prignuti svako koljeno, mnome će se svaki jezik zaklinjati govoreći: 'Jedino je u Jahvi pobjeda i snaga!'”

RAZMATRANJE I MOLITVA

Gospodine, od trenutka stvaranja do danas ti nas pozivaš da ti se približimo, da se obratimo k tebi, da ti prestanemo okretati leđa i oslanjati se na prolazne uzaludnosti koje se tako brzo pretvaraju u ništavni prah. Htio si nam biti blizu. Htio si da jedni drugima budemo blizu. Zato nisi stvorio zemlju da budemo na njoj otuđeni i usamljeni, nego za obitavanje. Stvorio si svijet i nas na svoju sliku želeći nam biti blizu,

osobito na našim kalvarijama. Mi često od svojih križeva i od tvog poziva bježimo. I ova korizma kao da prolazi mimo nas jer mi se ne mijenjamo. Mi često tvoj svijet pretvaramo u pustoš razumijevanja, pustoš principa, pustoš vjernosti, pustoš časti. A ti svojom časnom riječju i svojom sakramentalnom prisutnošću ne prestaješ u naše duhovne pustinje iznova donositi nadu, iznova nas pozivati na obraćenje, na susret s tobom i s ljudima. Ne skrivaš svoju ljubav od nas, nego nam u tajni svete hostije otvaraš svoje srce i daješ svoju ljubav, svoju sigurnost, svoj mir.

Evo nas, Gospodine, došli smo ti skrušeni na koljenima s punim pouzdanjem iznijeti svoju zahvalnost, svoje radosti i svoje nevolje. Došli smo te moliti da smiriš naše nemire, da stišaš buku svijeta koji nas pritišće i ukloniš strah koji nam zamračuje poglede. Zato ne prepoznamo znakove tvoje blizine. Zato ne čujemo tvoj poziv da ti smijemo sve reći. Smijemo ti otvoreno priznati sve što nas muči, sve za čim čeznemo i smijemo čvrsto vjerovati da je u tebi jedinome pobjeda i snaga i spasenje.

Pobijedi, Gospodine, u našim savjestima sve nedostojno tebe. Pobijedi u našim mislima, riječima i djelima sve što nas dijeli i udaljava od tebe. Osnaži, Gospodine, našu dobru volju da tebi i braći i sestrama radosno služimo. Ojačaj nas da se hrabro zauzimamo za ljepotu tvoje i naše Crkve. Spasi, Gospodine, svoj narod od svih zabluda i zala koja mu prijete. Spasi nas od zatvorenosti za ljepotu tvojih nadahnuća i od nemara u osluškivanju tvoje riječi i poziva. Podari nam, Gospodine, u ovom vremenu svete i nepokolebljive svećenike, redovnike i redovnice koji će nas poput bl. Alojzija Stepinca svojim vjerodostojnim i neustrašivim svjedočanstvom upućivati na tebe, približavati nas tvojoj svetosti i otkrivati nam tajne i dubine tvoje bezuvjetne ljubavi.

ZAVRŠNO RAZMATRANJE

Prema propovijedi bl. Alojzija Stepinca u katedrali na staru godinu 1935.

Samo Ti ostaješ, Gospodine! Samo Bog je vječan!

To je, braćo, naša utjeha i naša snaga, kad gledamo pred sobom toliki niz protivnika Božjih, što otvorenih, što sakrivenih. Oni će proći, a Ti ostaješ!

I kad bi se dogodilo da val opće mržnje prelije i čitavu Europu, nećemo ni časak klonuti jer mi znamo, Gospode: Oni će proći, a Ti ostaješ!

I kad bi se dogodilo da val moralne razvratnosti što ju sije bezbožna štampa prelije čitavu Europu i svijet, mi nećemo klonuti duhom jer znamo, Gospode: Oni će proći, a Ti ostaješ!

I kad bi se dogodilo da zdvojnost što ju siju neprijatelji tvoji širom svijeta još više raširi crna svoja krila nad ovim izmučenim narodom, mi nećemo klonuti duhom jer znamo, Gospode: Oni će proći, a Ti ostaješ!

Neka se prelije more na nas, neka se sruše bregovi, neka potamni ako hoće i sunce nad nama, naša vjera u tebe, Gospode, i u pobjedu tvojih načela, ostaje nepokolebljiva jer oni će proći, a Ti ostaješ!

Ta, samo je Bog vječan! Njemu jedinome slava i čast u vijeke vjekova. Amen!

MOLITVA ZA SVEĆENIKE
(sv. Male Terezije)

O, Isuse, vječni Veliki Svećeniče, sačuvaj svoje svećenike u svome presvetom Srcu, gdje im nitko ne može nauditi. Očuvaj neokaljanima njihove posvećene ruke koje svakodnevno dodiruju tvoje sveto tijelo. Očuvaj čistima njihove usne koje su crvene od tvoje predragocjene krvi. Sačuvaj čisto od svega zemaljskog njihovo srce, zapečaćeno uzvišenim znakom tvoga slavnoga svećeništva.

Neka rastu u ljubavi i vjernosti prema tebi i štiti ih od zaraze ovoga svijeta. Snagom pretvorbe nad kruhom i vinom, daj im snagu pretvorbe nad srcima. Blagoslovi njihov rad bogatim plodovima i podari im krunu vječnoga života. Amen.

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA
(kardinala Franje Kuharića)

Gospodine Isuse Kriste, Pastiru dobri i vječni Svećeniče! Mi te ponizno i skrušeno molimo, s tvojom Majkom te molimo, umnoži u Crkvi u Hrvata sveta duhovna zvanja. Umnoži u našem narodu prave katoličke obitelji koje će hrabro primati blagoslov djece. Svojim Svetim Duhom potiči čestite mladiće i nevine djevojke da pođu za tobom u svećeničkom i redovničkom zvanju.

To te svim srcem molimo. U njima ti dolaziš. *Dođi Gospodine Isuse!* Amen.

MOLITVA ZA SVETA DUHOVNA ZVANJA

Bože Sveti! Blagoslovi našu Varaždinsku biskupiju podižući u njoj velikodušne mladiće i djevojke koji će odano služiti Crkvi i tvome narodu kao svećenici, đakoni, redovnici, redovnice i tebi posvećene osobe. Amen.

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu